

Ο μικρός Ηλεκτρονιούλης

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ο Ηλεκτρονιούλης.

Ήταν τόσο μικρός που θα μπορούσε να βρίσκεται παντού. Μέσα σ' ένα κινητό, στο νερό να κάνει - με άλλα δισεκατομμύρια ηλεκτρονιούλια- ένα πλοίο να επιπλέει, στο κεφάλι ή στο σώμα ενός ανθρώπου, στο μοτέρ ενός ασανσέρ ή του τράμ, στα καλώδια του τρόλεϊ, σ' έναν υπολογιστή ή ακόμα και στο τζάμι ενός αυτοκινήτου, στα φύλλα των δέντρων, μέσα σ' ένα κύτταρο.

Ο Ηλεκτρονιούλης ήταν από καλή οικογένεια. Ο παππούς του είχε συμμετάσχει στην πρώτη ασύρματη μεταφορά μηνύματος με τηλεγράφημα το 1901, από Αμερική σε Ευρώπη. Ζούσε στην κεραία από τη μεριά της Ευρώπης. Ήταν ριψοκίνδυνος ο παππούς, γιατί δέχτηκε η κεραία αυτή να κρεμαστεί από ένα χαρταετό για να φτάσει ψηλά. Έτσι ήθελε ο ηλεκτρονικός μηχανικός (Γουλιέλμος) Μαρκόνι που έκανε το πείραμα αγνοώντας όλους όσους τον κορόιδευαν ό,τι δε γίνεται. Και όλα αυτά 100 χρόνια πριν από την εποχή του internet. Η γιαγιά του ήταν Ελληνίδα κι έτσι η οικογένεια μετά από καιρό βρέθηκε στην Αθήνα...

Ήταν νύχτα.

Είναι τυχερό γιατί εκεί που βρίσκεται με τα άλλα δισεκατομμύρια αδέρφια του μπορεί να κοιμάται.

Που κοιμάται όμως; Αυτό είναι μυστικό που οι περισσότεροι συνάδελφοί του δεν το ξέρουν.

Τα ξαδέλφια του δυστυχώς ζούσαν στο μοτέρ του τράμ και όλα μαζί δίναν (παρείχαν) τη δύναμη για να προχωράει από τη Βούλα στο Σύνταγμα. Είχαν βαρεθεί τη διαδρομή, άσε που το καλοκαίρι είχαν και ολονύχτιες βάρδιες.

Πόσο τυχερό είμαι, μπορώ και κοιμάμαι!

Ξαφνικά βλέπει κάτι τόσο μικρό όσο ο ίδιος, που ποτέ όμως δεν το έχει ξαναδεί στη γη. Φοράει ένα καπέλο που γράφει Ph και ένα t-shirt με ζωγραφισμένο τον ήλιο.

Η: Μη με πλησιάζεις, φοβάμαι, ποιό είσαι, από που έρχεσαι;

Φ: Από τον ήλιο.

Η: Πως σε λένε;

Φ: Είμαι ο Φωτονιούλης.

Η: Εμένα με λένε Ηλεκτρονιούλη. Είναι μακριά ο Ήλιος;

Φ: Άστο καλύτερα.

Η: Πόσο χρόνο κάνει να έρθει κάποιος δηλαδή;

Φ: Εξαρτάται πόσο γρήγορα τρέχει κανείς.

Εγώ είμαι το πιο γρήγορο στο σύμπαν!

Κάνω 1000 γύρους της γης ώσπου να πεις «φως».
Είμαι 1000 εκατομμύρια φορές πιο γρήγορο από μια Ferrari!!
Εσύ δεν τρέχεις γρήγορα; Σε βλέπω να στέκεσαι περίπου στο ίδιο σημείο...

Η: Μπορώ να τρέξω πολύ αν θέλω. Αλλά κυρίως μ' αρέσει να πηγαиноέρχομαι πολύ γρήγορα. Μπορώ να το κάνω γιατί είμαι πολύ μικρό και ελαφρύ σαν κι εσένα. Μπορώ να πηγαиноέρχομαι πχ 1000 εκατομμύρια φορές πιο γρήγορα από ένα παιδάκι σε μία κούνια.

Φ: Ααααααα εντυπωσιακό, ναι αλλά τι είναι «παιδάκι»;

Η: Καλά, πρώτη φορά έρχεσαι στη γη;

Φ: Θεεεεε να πεις ό,τι μόνο στη γη υπάρχουν «παιδιά»;

Η: Μάλλον. Οι συνάδελφοί του θα έχουν πάει σ' άλλους πλανήτες που δεν θα έχει εκεί, σκέφτηκε ο ηλεκτρονιούλης...

Φ: Άρα είμαι τυχερό...

Η: Μάλλον. Καμιά φορά τα παιδιά είναι πιο σκανταλιάρικα κι από 'μένα.

Φ: Πως μοιάζουν;

Η: Μοιάζουν λίγο σαν κι εμάς. Κανείς δεν ξέρει ακριβώς που βρίσκονται. Οι γονείς τους συνέχεια τα ψάχνουν, στο σπίτι, στην πλατεία, όταν παίζουν...
Μιά μεγάλη διαφορά όμως είναι ό,τι εμείς μπορούμε να τα δούμε, αυτά όμως όχι.

Φ: Τι άλλο κοινό έχετε;

Η: Ζηλεύω όπως κι αυτά.

Φ: Αλήθεια; Ζηλεύεις πολύ;

Η: Ναι, βλέπεις αυτή τη κεραία στο βουνό; Είναι η κεραία ενός ραδιοφωνικού σταθμού. Μέσα της χορεύουν με το ρυθμό της μουσικής τα αδέρφια μου, που ξενυχτάνε. Έτσι ζηλεύω και αρχίζω να κουνιέμαι με τον ίδιο τρόπο. Άν τώρα ζούσα μέσα σε μια κεραία ραδιοφώνου, θα ήμουν εγώ η αιτία που θα ερχόταν η μουσική στο ραδιόφωνο, κάνοντας μικρούς και μεγάλους να διασκεδάζουν χορεύοντας. J

Φ: Μ' αρέσει όπως μιλάς, θέλεις να γίνουμε φίλοι;

Η: Ναι και θέλω να σου ζητήσω μια χάρη.

Φ: Τι χάρη; Ακόμα δε γνωριστήκαμε...καλά για πες.

Η: Οι άνθρωποι φτιάχνουν επιτέλους φωτοβολταϊκά. Βλέπεις, θέλουν όλο και πιο πολύ ενέργεια!

Άσε που τελειώνει και το πετρέλαιο...Εγώ είμαι μέσα σ' ένα PV με πολλούς άλλους ακόμα ηλεκτρονιούληδες.

Όταν βλέπουμε τους συναδέλφους ηλεκτρονιούληδες στον ήλιο να κουνιούνται ζηλεύουμε φυσικά και αρχίζουμε να κουνιόμαστε κι εμείς.

Θα προτιμούσα όμως να μην ζηλεύω και απλά να έρχεσαι εσύ να με ξυπνάς μ' ένα απαλό σκούνηγμα... Έχω βαρεθεί να ζηλεύω.

Φ: Μα τι έπαθες, ονειρεύεσαι; Αυτό το κάνουμε ήδη εδώ και εκατομμύρια χρόνια! Μήπως ονειρεύεσαι;

Δεν πρόλαβε να τελειώσει τη φράση του και ο Ηλεκτρονιούλης είχε ήδη ξυπνήσει. Κοιμόταν μέσα σ' ένα PV και αισθάνθηκε ένα σκούνηγμα απο τον Φωτονιούλη. Είχε ξημερώσει. Και ο φίλος του ο Φωτονιούλης μόλις έφτασε απο τον ήλιο.

Τον σκούνησε.

Φ: Ξύπνα τεμπελάκο φίλε μου. Έχεις να προχωρήσεις μέσα απο χάλκινα καλώδια και να πας σε διάφορες ηλεκτρονικές συσκευές για να δουλέψουν. Ή να αποθηκευτείς μαζί με τους άλλους σ' ένα μεγάλο συσσωρευτή (μπαταρία). Θα είσαι στριμωγμένο με δισεκατομμύρια ηλεκτρονιούλια έτοιμο να πεταχτείς σαν ελατήριο μόλις κάποιος πατήσει το κουμπί και ενωθεί το κύκλωμα.

Ο Ηλεκτρονιούλης σηκώθηκε, μόλις πρόλαβε να πιεί λίγο χυμό και να πλύνει τα δόντια του. Ντύθηκε γρήγορα και έτοιμος ξεκίνησε το ταξίδι του. Θα είναι και σήμερα χρήσιμος.

Και το βράδυ ίσως γίνει χορός!

Πηγές

1. Electrons go to work, J. Gordon Cook
2. The Feynman Lectures in Physics, Feynman, Leighton, Sands